

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 1. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb-txt-shoot-id6f7e1362-5db9-47dd-b60b-0da8489d34fd.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Om de tre Taler 1847.

Det er ikke tilfældigt, at Eventyret er bleven brugt i den første; thi Jordlivet er saaledes, og ved Vanen især bleven saaledes, saa langt fra det Ideale, at den ideale Fordring maa lyde som et Eventyr. – Tillige undgaaes derved al Sammenligning.

Nogle ville vel finde, at disse Taler mangle Alvor. De mene nemlig, at Alvor i disse Forhold er at subscribere Pengebidrag, inventere offentligt Arbejde, aabne en Subscription o: s: v:, hvilket altsammen vistnok kan være meget priseligt men i strængeste Forstand ikke er Alvor. Saa prosaisk er imidlertid Verden bleven, at den eneste Sorg, man indrømmer Realitet er Nærings Sorg, og da igjen i den fortrædelige Forstand, hvori Agitatorer, der tjene de Fattiges Penge, fremstille det for at hidse. Elskov, Anger, o: s: v: ansees for Chimairer, men Penge, Penge, Penge.

Jeg forpligter mig til engang i Evigheden, at læse disse 3 Taler høit, og jeg er forvissat om, at de ville blive hørte med Velbehag, ogsaa af dem, som her protestere og maaskee forhaane mig. Sorgen er nemlig her saaledes barnligt og fromt formildet, som en salig Aand vil mindes den. Om et Msk. nu, i Timeligheden, formaaer at handle saaledes, vil jeg ikke afgjøre; men dersom han er saa fortræden, at han trodsigt og forhaanende vender sig bort fra den rene evangeliske Mildhed: saa er han ingenlunde alvorlig, men oprørsk. Selv den Lidende bør kunne velvilligt høre en næsten barnlig, men rørende Opfattelse.

Den hellige Skrift taler forøvrigt langt strængere. Luc 21, 34: besmitter Eder ikke med Fraaserie, Drukkenskab, ell. Sorg for Næring.

Naar Apostlene sige til den Værkbrudne: Guld og Sølv har jeg ikke, men hvad jeg har, det giver jeg Dig: stat op og gaae – saa er dette egl. fornemt talt, thi et Mirakel er dog vel mere end Guld og Sølv. Men hvis de havde sagt: vi have blot en Tanke, en evig, en salig Tanke at byde Dig: havde det ikke været rigtigt talet! Og saaledes har jeg hell. ei Sølv ell. Guld, men en formildende, rørende, i Sandhed opbyggelig Betragtning.

Man vil see i den første Tale, hvorledes egl. de rige Fugle fordærve de fattige. Der falder et næsten comisk Lys over de rige Duer, som »kroe sig«; og tillige en ethisk Accent paa dem: at just de have Nærings Sorg.